

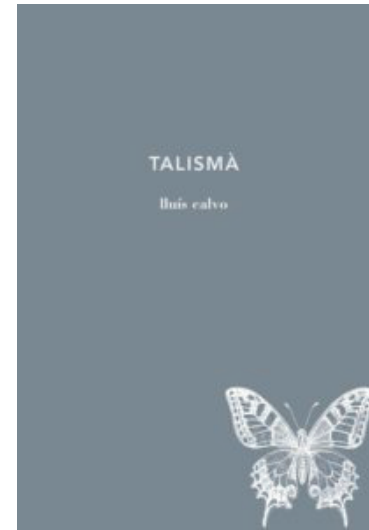

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Carrer de l'Escorxador, 1
43202 Reus
Tel. 977010 025
info.biblioteques@reus.cat
bibiblioteques.reus.cat

Club de lectura de poesia

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS

Talismà de Lluís Calvo

Dilluns dia 10 de desembre
a 2/4 de 7 de la tarda

Lluís Calvo i Guardiola (Saragossa 27-05-1963)

És poeta, escriptor i assagista català, Viu a Sant Cugat del Vallès. Va estudiar Geografia però treballa al camp de la gestió cultural a banda de la creació literària, col·labora habitualment en mitjans de comunicació i en revistes culturals Diari de Barcelona, l'Avui, El País, Descobrir Catalunya, Caràcters o Rels...S'ha traduït obra seva al castellà, anglès, Italià, francès i al polonès.

La poesia de Calvo es sovint aspra i cantelluda, molt reflexiu sobre el paper del llenguatge, tant necessari que ha atret a poetes joves a seguir les seves passes com és Laia Noguera que compara la seva obra amb el metall extrem. La natura és un altre dels eixos importants a *Estiula* (La Breu 2011)n'és part dominant. Joan Triadú a qualificat Calvo com a "far del segle XXI" representant de l'avantguarda que contínuament recomença i es refà en cada obra. Jordi Marrugat, crític ha parlat de l'obra calviana com una poesia que va de l'anomenada poesia de l'experiència al collage brossià, el joc visual i experimentació, essent el principi de diversitat artística el fonament de la seva poètica.

És un autor prolífic, àmpliament guardonat que compta en el seu haver una dotzena de premis de renom, té publicat vint-i-dos llibres de poesia: *Veinatge d'hores* (El Mall,1987), *A contrallum* (Columna,1989), *Vida terrenal* (Columna, 1991), *Jardí d'una ciutat deserta* (Calafell-Ajunt.1992), *La llunyania* (Quaderns Crema,1993), *El món que respirava pels ulls* (Columna,1996), *L'estret de Bering* (Ed.62, 1997), *Opus spicatum* (Pagès, 2000), *Omissió: l'u de la u. Gaüses*(Vilopriu):Llibres del Segle,2001), *El buit i la medusa* (Proa, 2002), *La tirania del discurs: protoversos i electropoemes* (Pagès,2003), *Andròmeda espiral: els bumerangs de Villa Chigi* (Emboscall,2005), *Al ras. Catarroja* (Perifèric,2007), *Última oda a Barcelona amb Jordi Valls* (La Garúa, 2008), *Cent mil déus en un cau fosc* (Proa,2008), *Col·lisions*. València (3i4, 2009), *Estiula* (La Breu, 2011), *Teresa la mòmia amb David Caño* (El pont de petroli, 2013), *Llegat rebel* (Edc.Terrícola, 2013), *Selvàtica*. (Lleonard Muntaner, 2015), *Talismà*. (La Breu ed. 2017) i *Llum a l'arsenal. Cent poemes* (antologia 1987-2017) Edició a cura de David Jiménez amb pròleg de Jordi Marrugat (Lleonard Muntaner 2017), de moment. En el camp narratiu té quatre novel·les i tres com assagista.

Ens centrarem però en el llibre *Talismà* (2017) el vint-i-unè llibre de poesia que ha publicat Calvo, amb aquest poemari celebra trenta anys de

trajectòria iniciada amb *Veinatge d'hores*, no perquè s'hagi organitzat des de cap institució sinó per l'onada de suport popular a l'autor esdevingut ja fonamental de la literatura catalana; amb aquesta obra, ens obsequia tres dècades de trajectòria literària. En ell, ens proposa un viatge espiritual amarat de les filosofies orientals però, també, de la rica tradició trobadoresca occitana. Aquest viatge parteix d'un suposat pelegrinatge -interior i extern- que s'amplifica per diversos espais geogràfics per transformar-se en un viatge en el temps. Els poemes d'aquest llibre, dit per Laia Llobera en l'epíleg "són un cúmul d'experiments i experiències connectades entre elles per mitjà d'un recorregut que comença a la riba del Ganges i acaba a Catalunya i Occitània". És un viatge físic que val com a pretext al poeta per a mostrar un viatge espiritual, Calvo ens mostra que l'essència és una, que no hi ha res de nou sota el sol, i que tot forma part d'un cicle reiteratiu, reencarnacions (això darrer ja és qüestió de fe) descriu l'espiritualitat contemplada des dels nostres dies, que no varia per segles que passin perquè representa la connexió amb tota una mena de forces i d'energies però també amb nosaltres mateixos i el que som, el concepte sempre persisteix, rebre coses que no sabem d'on venen: això és poesia. En el llibre l'autor reivindica que tot allò més nou i trencador en temes artístics, ho podem trobar en teories i filosofies de fa molts segles "l'esperit és transgressor per naturalesa: transgredeix l'ara i l'aquí". Estem davant d'uns versos amarats de filosofia hindú o budista no literal, només les utilitza per interpretar les seves passes personals i quotidianes, no especula ni pretén cap exhibició erudita, és un trobador que troba i troba incessantment i defensa el misteri com a clau de la poesia. Un talismà.

De l'abellot al rusc,
de l'alè a la ventada:
escolta el so,
la pau que et crida
amb veu de mare.